рали Онїѧ, кои то са ти рекли това. Тога торговецъ скорбисе много ѝ Огорчисе. Лѹкавый же видевши го такова состоѧнїе, рече мѹ: прїѧтелю, гледамъ, защо много се Огорчи, ѝ Оскорблѧвамсе крайно за твоѧ та орбь. Прочее продай ми ги сички те со согласїе, да дамъ до ѐдна паница полна какво то поискашь. Бѣдный же торговець размысли въ себе си, ѝ рече: по доле да мѹ дамъ сички те си древа, ѝ да земемъ ѐдна паница какво то поискамъ, негли да Останатъ непродени, ѝ да се Отщетимъ много (да зараримъ много). Ѝзмысливши това на оѹма си, продаде мѹ безъ да оча́е никой дрѹгъ сички те древа, со согласїе, да земе ѐдна паница полна какво то вечь поиска. И така многознающїй оѹво ѝ лѹкавый человѣкъ, Отнесе древа та въ кѹща та си, а бѣдный торговецъ влезна въ градъ, Отиде на постоѧлище (кондиса) въ ѐдна баба: коѧ ѝ попыта рекши: какъ се продаватъ тѹва, баво, благовонни те древа; баба же рече мѹ: равно со злато то. Бачо казѹвамъ ти ѝ това сынко; внимай ѝ пазисе доре Отъ человѣцы те града того, защо сички те са лѹкави, хитри ѝ многообразни въ дѣѧнїѧ та: ѝ не ѐ возможно колкѹ то странни дойдатъ тѹва, да не бѹдатъ прехитрени ѝ да не подвержатъ въ бѣдствїе животъ свой.

Това чѹвши торговецъ Отъ баба та, ѝзлезна на торжище то, за да прегледа человѣцы те, да ли са сходни сосъ нейны те дѹмы. Виде прочее на ѐдно место три-дѹшы седѧщи на ѐдна работа, ѝ запресе при нихъ, а ги гледа. Ѐдиный же Отъ нихъ, като го виде, защо ѝ гледа така, рече мѹ: О человѣче, ако ѝзволѧвашь ты ѧзъ двама да се наддѹмѹваме, ѝ кой то Отъ двама ѝ побѣди сосъ дѹмы те си, да повели какво то ѝска побѣжденномѹ да направи. Торговецъ же простъ сѹщи